

Krychkivska O.V.

Ternopil National Economic University

NATURE AND STRUCTURE OF INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCY OF THE FUTURE SPECIALISTS OF FOREIGN TRADE ACTIVITIES

Summary

The basic approaches to the determination of the structure of intercultural communicative competency of future professionals of foreign economic activity are analyzed and summarized in the article. On the ground of the functional approach the component composition (motivational-valuable, cognitive-informative, cultural-behavioral, pragmatic-functional, person-developing; reflective), the content of intercultural communicative competence of future professionals of foreign economic activity are defined.

Keywords: intercultural communicative competency, experts of foreign trade, formation, component, structure, experience of cross-cultural interaction.

УДК 793.31(07)

УДОСКОНАЛЕННЯ ФОРМ ПОЗААУДИТОРНОЇ МИСТЕЦЬКО-ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ У КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ЇХ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗАСОБАМИ НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ

Куценко С.В.

Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини

У статті висвітлюється проблема формування творчого потенціалу майбутнього вчителя хореографії засобами народно-сценічного танцю у процесі позааудиторних форм діяльності. Автором виділено ряд провідних форм роботи зі студентами-хореографами, серед яких: творчі зустрічі, участь у навчально-методичних семінарах, майстер-класах, творчі екскурсії, хореографічний ансамбль, концертна діяльність, участь у фестивалях, педагогічна практика, науково-дослідна робота, самостійна робота. Досліджено, що позааудиторна мистецько-хореографічна діяльність, яка ґрунтується на інтерактивній взаємодії викладача і студента, сприяє самовдосконаленню та творчому розвитку, мотивує до самостійності та творчості, пробуджує ініціативність.

Ключові слова: творчий потенціал, майбутній учитель хореографії, народно-сценічний танець, позааудиторна діяльність, творчий розвиток.

Постановка проблеми. Демократизація сучасного суспільства вимагає від майбутніх учителів потужних запасів плюралізму творчих ідей. Впровадження новітніх технологій у навчально-виховний процес студентів-хореографів не може обмежуватись лише низкою педагогічних вимог та правил, які зазвичай зорієнтовані на вирішення шаблонних дидактичних завдань. На всіх етапах підготовки майбутнього педагога-хореографа з новаторським поглядом у майбутнє, вища школа покликана сформувати всебічно виховану особистість з високим рівнем творчого потенціалу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Велика увага в дослідженнях сучасних вчених приділяється осмисленню сутності і змісту творчості (К. Альбуханова-Славська, Д. Богоявленська, В. Ніколюк, А. Матюшкін, А. Мелік-Пашаєв, А. Менегетті, Я. Пономарьов, О. Туриніна, А. Шумілін та ін.); творчому потенціалу особистості (В. Андреев, Н. Кічук, П. Кравчук, Н. Кузьміна, В. Моляко та ін.); розвитку особистості в творчій діяльності (В. Андреев, Ю. Кулюткін, О. Матюшкін, В. Шубинський та ін.); підготовці вчителя до творчої професійної діяльності (Ю. Азаров,

Л. Андрощук, І. Зязюн, В. Кан-Калік, Н. Кічук, М. Нікандров, О. Пехота, С. Сисоева та ін.).

Багато наукових досліджень присвячено проблемі підготовки майбутнього вчителя, розвитку його творчих здібностей, формуванню творчого потенціалу, а саме: вивченню творчої особистості, її потенційних можливостей та здібностей (Б. Ананьєв, В. Андреев, Д. Богоявленська, Н. Кузьміна, М. Лазарев, В. Моляко, Н. Посталюк, Б. Теплов, Е. Яковлева); психолого-педагогічним аспектам формування творчого потенціалу майбутнього фахівця (О. Чаплигін, Р. Серьожникова та ін.); формуванню творчого потенціалу майбутнього педагога в процесі вивчення мистецьких дисциплін (В. Воеводін, Г. Гладишев, В. Орлов, О. Отич, О. Музика, О. Шамріна та ін.).

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. При усій повазі до вищезазначених науковців вважаємо, що малодослідженою залишається проблема формування творчого потенціалу майбутніх учителів хореографії засобами народно-сценічного танцю у процесі позааудиторних мистецько-хореографічних форм діяльності.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є ґрунтовний аналіз та дослідження основних форм позааудиторної мистецько-хореографічної діяльності студентів у контексті формування їх творчого потенціалу засобами народно-сценічного танцю.

Виклад основного матеріалу. Протягом тривалого періоду технологія аудиторної системи навчання була найбільш ефективною для масової передачі знань, умінь та навичок майбутнім учителям. Зміни, які відбуваються в сучасній системі освіти постійно вимагають пошуку нових способів передачі досвіду, застосування нових педагогічних технологій, спрямованих на розвиток творчої, ініціативної, самостійної особистості. Тому постає необхідність стрімкого впровадження в освітній процес альтернативних, особливо позааудиторних, форм здійснення освітнього процесу.

Позааудиторна робота – це спеціально організовані і цілеспрямовані позааудиторні заняття та система пізнавальних і виховних заходів, метою яких є поглиблення і розширення знань, одержаних в умовах навчального процесу, формування творчих здібностей, наукових інтересів, різноманітних умінь і навичок [3, с. 167].

Залучення студентів до позааудиторних форм роботи є важливою складовою процесу формування творчого потенціалу майбутнього вчителя хореографії засобами народно-сценічного танцю. Оскільки така діяльність передбачає низку різноманітних можливостей для особистісного розвитку студентів через їх залучення до різних видів творчої роботи.

Удосконалення форм позааудиторної мистецько-хореографічної діяльності студентів у контексті формування їх творчого потенціалу засобами народно-сценічного танцю передбачає спрямованість на творчий розвиток майбутніх педагогів танцю.

Мистецько-хореографічна діяльність студента – це творча діяльність майбутнього вчителя хореографії, спрямована на формування і розвиток його професійно-творчих якостей та здібностей засобами танцювальної культури.

Основними формами позааудиторної роботи студентів-хореографів визначаємо: творчі зустрічі, участь у навчально-методичних семінарах, майстер-класи, творчі екскурсії, хореографічний ансамбль, концертна діяльність, участь у фестивалях, педагогічна практика, науково-дослідна робота, самостійна робота.

Творчі зустрічі, як форма організації позааудиторної навчально-виховної діяльності, виступають, у першу чергу, джерелом творчого нахнення студента-хореографа, яке мотивує та живить його в процесі творчої роботи, пробуджує потребу в творчості та самовдосконаленні. Адже такі зустрічі організуються із залученням провідних діячів у сфері народного хореографічного мистецтва, які виступають ідеальним зразком, взірцем особистості педагога-професіонала.

Творчі зустрічі організуються з метою залучення студентів до участі в навчально-методичних семінарах та майстер-класах з народно-сценічного танцю, мета яких полягає у виявленні тенденцій розвитку та накресленні шляхів удосконалення хореографічної освіти, а також творчий розвиток майбутніх учителів танцю, їх озброєння новітніми технологіями творчого ви-

користання набутих у процесі навчання знань, умінь та навичок. Зміст таких семінарів передбачає проведення засідань круглого столу з метою обговорення шляхів оновлення навчально-методичного забезпечення хореографічних дисциплін; проведення відкритих занять за авторськими методиками, які покликані забезпечити творчий рівень викладання народно-сценічного танцю.

Отже, для успішного творчого розвитку майбутніх учителів хореографії необхідним є прямиий обмін досвідом, демонстрація унікальних методів викладання народного танцю. Такої мети можливо досягнути шляхом участі в майстер-класах із залученням провідних педагогів України.

Майстер-клас з народно-сценічного танцю забезпечує обмін творчим досвідом та новими засобами хореографічної виразності, підвищує фаховий рівень виконавської культури та майстерності танцівників. Участь у таких заходах дає змогу, опанувавши запропоновану методику народного танцю, віднайти свій оригінальний шлях та бачення з метою творчого вдосконалення системи викладання народно-сценічного танцю.

Важливою у процесі професійної підготовки майбутнього вчителя хореографії є така форма організації позааудиторної роботи зі студентами як творчі екскурсії. Така діяльність організовується з метою формування естетичних почуттів, смаків, ідеалів, потреб, поглядів і переконань майбутнього вчителя хореографії, здатності сприймати і оцінювати світ з точки зору гармонії, досконалості та краси, а також сприяє творчому пошуку нових оригінальних ідей для їх подальшого втілення у практичній діяльності. Основним завданням педагога в процесі організації такої форми роботи є визначення змісту екскурсії та забезпечення взаємозв'язку навчального матеріалу з планом екскурсії.

Неабияке значення для професійно-творчого розвитку студентів, їх позитивної мотивації має організація творчих поїздок на перегляд концертних програм провідних хореографічних колективів України та світу. Ця форма роботи дозволяє студентам критично відноситися до власної діяльності. Перегляд кращих зразків народно-сценічного хореографічного мистецтва мотивує до самовдосконалення, що накладає свій відбиток на професійне зростання студента-хореографа. Відвідання концертів народно-сценічного танцю збагачує творчий досвід студентів, надихає на творчий пошук, на народження оригінальних ідей для створення хореографічних творів. Важливим також є переймання хореографічної лексики різних народів світу, її автентичної манери та характеру виконання для подальшого застосування у власній творчо-постановчій діяльності.

Надзвичайно важливою формою позааудиторної роботи в професійному становленні майбутнього вчителя танцю у процесі формування його творчого потенціалу є хореографічний ансамбль, основним завданням якого є передача студентам досвіду творчої роботи керівника колективу.

Заняття хореографічного ансамблю мають колективний характер, що характеризується не лише позитивною динамікою професійного росту, але й формуванням найсуттєвіших рис творчої, всебічно вихованої особистості. Цей вид роботи, сприяючи розвитку художнього та естетичного

смаку, розширенню творчого бачення, формуванню творчої самостійності, моральної культури, розкриває нові шляхи реалізації можливостей студента.

Народний танець є змістом духовного життя, засобом художнього та морально-естетичного виховання особистості в системі мистецької освіти, тісно пов'язаної з активною художньою творчістю на народній основі.

Значним виховним потенціалом володіє народний хореографічний фольклор, який є джерелом моральності та духовності багатьох поколінь. Створюючи правильне бачення та пізнання світу в цілому, він містить у собі засоби сприйняття та творення прекрасного, а також формування основ морального виховання студента. Вивчаючи духовну, етичну індивідуальність різних народів світу майбутні вчителі хореографії відчують їхній дух, переживають сумні і щасливі моменти в їхньому житті, слухають народну музику, шанують їхні звичаї. Народні танці, акумулюючи такі моральні категорії, як відповідальність, обов'язок, честь, совість, терпимість, любов, повагу, співпереживання, виступають найважливішим засобом естетичного виховання студента-хореографа. Ми вважаємо, що в такій діяльності досягається гармонія фізичного і духовного, розвивається здатність естетичного сприйняття краси людського розуму і тіла, що проявляються в танцювальному русі.

Варто зазначити, що вивчення танцювальної культури народів світу сприяє національно-патріотичному (любов до своєї Батьківщини, відданість своєму народові, гордість за свій народ) та інтернаціональному (повага до інших народів, їх традицій та історії, культури та мистецтва) вихованню майбутніх педагогів хореографів, формуванню та розвитку почуття дружби між народами та поваги до людей усіх національностей.

Особливо важливу роль у творчій діяльності хореографічного ансамблю відіграє різнобарвність та різножанровість танцювального репертуару, який робить заняття в ньому захоплюючими і творчими. Для хореографічного ансамблю народного танцю ця проблема вирішується на основі вивчення як місцевого хореографічного матеріалу, так і дослідження танцювальної культури інших народів світу.

У процесі занять у хореографічному ансамблі народного танцю перед педагогом постає завдання не лише навчити студента певному танцювальному руху, але й включити в процес роботи його творче мислення, уяву та фантазію.

Феномен народно-сценічного танцю багатогранний, так як існує велика різноманітність його жанрів та форм. Важливим завданням, яке постає перед майбутніми педагогами-хореографами на заняттях хореографічного ансамблю, є дослідження танцювального фольклору та оволодіння прийомами його перетворення у сценічні варіації. Адже, як відомо, творчий потенціал формується у народженні оригінальних ідей, нестандартних підходах до перетворення відомого. Вивчення хореографічного фольклору передбачає виконання дослідницьких завдань з метою його відтворення в автентичній формі, а також його опрацювання, що передбачає творчу інтерпретацію в сучасне народно-сценічне хореографічне мистецтво.

Щоб з'ясувати вплив стилізації народного танцю на процес формування творчого потенціалу майбутнього вчителя хореографії, насамперед слід визначити, що означає це поняття.

Стиль – сукупність характерних ознак, особливостей, властивих чому-небудь [1, с. 1392]. Стилiзацiя – надання творчi мистецтва характерних рис якого-небудь стилю, особливостей чиєїсь творчої манери і т. ін. [5, с. 696].

Стилiзацiя народного танцю – перетворення фольклорного танцювального матеріалу до рівня сучасних хореографічних тенденцій.

Для створення стилізованого танцювального твору зазвичай використовується фольклорно-етнографічний матеріал, опрацювавши який, хореограф має змогу отримати сучасну сценічну обробку. Потрібно відзначити, що в основі стилізованого номера лежить, у першу чергу, вивчення фольклорно-етнографічного матеріалу, володіння законами композиції і, звичайно, відчуття стилю – все те, що в сукупності створює потрібний образ або відчуття образу, своєрідного національного характеру народу. При цьому народжуються творче бачення майбутнього перетворення, пробуджується процес творчого пошуку, відбувається підбір характерних рис, образів, танцювальної лексики.

І тут ми схилиємося до думки І. Гутник, що для народного танцю поняття стилізації передбачає не лише надання йому тих чи інших стильових ознак, а й – що найголовніше – збереження його першооснови. У цьому випадку стилізація сприймається як гра, віртуозне обігравання жанру, коли твір набуває ознак сучасного танцю і водночас передає національний колорит [2, с. 251-257].

Вдаючись до стилізації фольклорного матеріалу майбутні вчителі хореографії мають змогу проявити власне бачення хореографічного твору, що є немало важливим у процесі формування їх творчого потенціалу. Така схема творчої праці є лише частиною тієї великої роботи, яку потрібно виконати, щоб представити її результат на широкий загал. Зокрема, робота з виконавцями, яка вимагає копiткої роботи для того, щоб досягнути бажаного результату.

Важливим моментом презентації результатів творчої праці в процесі занять в хореографічному ансамблі є виступ учасників колективу перед глядачами. Це передбачає участь у концертних програмах університету, міста, творчі звіти колективу, участь у хореографічних конкурсах та фестивалях різного рівня. Творча презентація результатів своєї діяльності пробуджує у студентів потребу в творчості, творчому самовираженні, в творчому та професійному зростанні, розвиває навички застосування виражальних засобів народно-сценічного танцю в реальних умовах, оскільки виступ перед глядацькою залю, на рівні свідомості та підсвідомості, змушує до повного перевтілення в артиста, вимагає прояву найвищого рівня технічної та акторської майстерності, які з кожним сценічним виступом набувають усе переконливішого характеру.

Так перебування на публіці вимагає бути сценічним, музичним, виразним, гнучким, чітким, пластичним, уважним до партнера, чутливим до музики, готовим до несподіванок [4, с. 97].

Участь у хореографічних конкурсах та фестивалях різного рівня також мають свої переваги.

Ця форма роботи передбачає плідну творчу та фізичну працю. Адже фестиваль чи конкурс – це завжди змагання. Студенти, готуючись до таких заходів, прагнуть визнання результатів їхньої діяльності. Це неабияк мотивує їх до самовдосконалення, до досягнення цілі.

Велику роль також відіграє те, що заняття в ансамблі танцю мають колективний характер, і розуміючи особисту відповідальність перед іншими учасниками хореографічного ансамблю, студенти докладають максимальні зусилля для того, аби не підвести своїх колег. Це сприяє активізації творчої активності учасників колективу, відповідальності та бажання довести справу до логічного завершення. Загалом, заняття в хореографічному ансамблі народно-сценічного танцю насичені творчим змістом, який передбачає формування творчого потенціалу студентів-хореографів.

Не менш важливою формою позааудиторної роботи з майбутніми вчителями хореографії, яка сприяє підвищенню рівня педагогічної діяльності, розвитку педагогічних, інтелектуальних та творчих здібностей, професійних якостей педагога є педагогічна практика у школі та позашкільних навчальних закладах.

Проходження педагогічної практики допомагає студентам глибше усвідомити специфіку педагогічної діяльності. Вона покликана навчити студентів поєднувати теоретичні та методичні знання з уміннями й навичками, набутими у процесі навчання в університеті, визначити їх готовність до самостійної педагогічної праці.

Основними завданнями педагогічної практики є: сприяння узагальненню, систематизації та поглибленню загально-педагогічних та спеціальних знань, умінь і навичок, а також підготовка до виконання усіх функцій учителя; ознайомлення зі змістом і особливостями навчально-виховної роботи в загальноосвітній школі; контроль власної діяльності та діяльності школярів; вироблення творчого підходу до практичної діяльності майбутніх учителів та ін.

Важливою для успішного проходження практики постає її правильна організація. Під організацією педагогічної практики мається на увазі: проведення настановчої конференції, перспективне планування педагогічної діяльності, розробка методичних рекомендацій до проходження педагогічної практики, визначення завдань та змісту звітної документації, розподілення студентів по навчальних закладах, систематичний контроль за проходженням практики, проведення звітної конференції тощо.

Особливим є те, що педагогічна практика майбутніх учителів хореографії здебільшого відрізняється своїм змістом, який носить творчий характер, порівняно з іншими напрямками підготовки. Оскільки кожен етап практики вимагає активної творчості, яка виражається у застосуванні активних методів навчання у процесі вивчення танцювальної культури, підготовці хореографічно-виховних шкільних заходів, підготовці до участі в хореографічних фестивалях тощо.

Вагомим чинником ефективного протікання всього процесу формування творчого потенціалу студента-хореографа засобами народно-сценічного танцю є поєднання творчої та науково-дослідної роботи. Така форма організації навчаль-

ного процесу є одним із важливих показників становлення творчого вчителя хореографії на шляху соціально-професійної зрілості. Адже вона створює можливість реального співробітництва між викладачем та студентами, посилює інтерес до обраної діяльності.

Науково-дослідна робота, як одна із форм пізнавально-творчої діяльності, забезпечуючи формування інтелектуальної активності, є логічним продовженням аудиторної роботи, яка сприяє творчому оволодінню знаннями.

Основними завданнями майбутніх учителів хореографії у процесі наукової діяльності є: аналіз наукової літератури з метою визначення актуальності проблеми та наявних результатів досліджень на даному етапі; виявлення шляхів перспективного розвитку проблеми дослідження, побудова гіпотези, постановка завдань тощо; дослідження проблеми; наукове обґрунтування результатів дослідження; публікація результатів наукового дослідження у студентських збірниках наукових праць; виступ з науковою доповіддю за результатами дослідження на наукових конференціях та семінарах.

Практика показує, що залучення студента-хореографа до науково-дослідної роботи розширює кругозір, надихає на самовдосконалення, формує наполегливість та працелюбність. Дієвою формою тут може бути підготовка індивідуальних навчально-дослідних та творчих завдань, що значно сприяє ґрунтовному засвоєнню різних аспектів теорії і методики народно-сценічного танцю. Ефективним є проведення олімпіад з метою підвищення інтересу до поглибленого вивчення дисципліни, максимального оволодіння теоретичними знаннями та практичними навичками.

Особливе значення мають дослідження наукових аспектів танцювальної діяльності в наукових гуртках та проблемних групах. Основною метою такого роду організації наукової роботи студента-хореографа є забезпечення його активного включення у науково-пошукову діяльність, де здобуваються та усвідомлюються нові факти в процесі дослідження хореографічної теорії та практики. Варто пам'ятати, що специфіка організації науково-дослідницької діяльності студентів вимагає не тільки контролю, але й співучасті, організації, безпосередньої допомоги. Кінцевим результатом такої роботи є написання одноосібних та у співавторстві з викладачами наукових статей хореографічної спрямованості, де присутні вимоги наявності елементів новизни, творчості, що певною мірою мотивує узагальнити свої думки, викладаючи їх найбільш ясним чином та розуміючи висновки отриманих результатів.

Результативною складовою у процесі формування творчого потенціалу майбутнього педагога-хореографа виступає і участь у науково-практичних та науково-методичних конференціях, круглих столах. Вивчаючи ту чи іншу проблему теорії і практики народно-сценічного танцю з кінцевим оприлюдненням власних розвідок, студенти мають змогу генерувати оригінальні ідеї, висувати припущення, визначати цілі, завдання, методи, етапи й шляхи пошуку, порівнювати та аналізувати. У результаті чого значно підвищується загальний рівень інтелекту, аналітичних здібностей студента, формується творче

та критичне мислення, а також ряд важливих якостей особистості, важливих для процесу формування творчого потенціалу.

Важливого значення у процесі позааудиторної діяльності набуває самостійна робота, яка повинна усвідомлюватися студентом як вільна за вибором, внутрішньо мотивована діяльність. У процесі самостійної роботи студент здобуває знання та вміння шляхом самостійного дослідження запропонованої або виявленої ним самим проблеми. Завдання педагога – мотивувати творчу активність студента з метою самостійного встановлення взаємозв'язків та пошуку способів розв'язання проблеми.

Самостійна робота в процесі позааудиторної діяльності студента-хореографа носить неперервний характер. Оскільки всі види позааудиторної роботи вимагають ґрунтовної самопідготовки та самоопрацювання (доопрацювання). Самим важливим і необхідним компонентом самостійної роботи є завдання, що розробляється викладачем у відповідності з метою і завданнями самостійної роботи студентів-хореографів, з урахуванням

об'єму засвоєння знань і сформованості умінь. Така робота передбачає: опрацювання літературних джерел та відео файлів; роботу з платформою дистанційного навчання; підготовку до лекційних та практичних занять; відпрацювання технічної та акторської майстерності; підготовку рефератів та індивідуальних навчально-дослідних завдань; виконання проблемно-розвиваючих завдань; проведення наукових досліджень та експериментів.

Висновки і пропозиції. Отже, позааудиторна мистецько-хореографічна діяльність, яка ґрунтується на інтерактивній взаємодії викладача і студента, сприяє самовдосконаленню та творчому розвитку студента-хореографа, мотивує до самостійності та творчості, пробуджує ініціативність і, позитивно впливаючи на якість навчально-виховного процесу, формує творчий потенціал майбутнього вчителя хореографії. Саме тому, удосконалення форм позааудиторної хореографічної діяльності студентів у контексті формування їх творчого потенціалу засобами народно-сценічного танцю покликане сприяти ефективності протікання цього процесу.

Список літератури:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [укл. і гол. ред. В. Т. Бусел]. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.
2. Гутник І. М. До проблеми стилізації народного танцю / І. М. Гутник // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: Зб. наук. праць. Випуск XXII. – К.: Міленіум, 2009. – С. 251-257.
3. Педагогічний словник / За ред. М. Д. Ярмаченка. – К.: Педагогічна думка, 2001. – 514 с.
4. Роговик Л. Психологія танцю / Л. Роговик – К.: Главник, 2007. – 304 с.
5. Словник української мови [В 11 т.] / [ред. І. С. Назарова та ін.]. – Т. 9: С.-К.: Наукова думка, 1978. – 916 с.

Кущенко С.В.

Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тьчини

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ФОРМ ВНЕАУДИТОРНОЙ ХУДОЖЕСТВЕННО-ХОРЕОГРАФИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СТУДЕНТОВ В КОНТЕКСТЕ ФОРМИРОВАНИЯ ИХ ТВОРЧЕСКОГО ПОТЕНЦИАЛА СРЕДСТВАМИ НАРОДНО-СЦЕНИЧЕСКОГО ТАНЦА

Аннотация

В статье освещается проблема формирования творческого потенциала будущего учителя хореографии средствами народно-сценического танца в процессе внеаудиторных форм деятельности. Автором выделен ряд ведущих форм работы со студентами-хореографами, среди которых: творческие встречи, участие в учебно-методических семинарах, мастер-классах, творческие экскурсии, хореографический ансамбль, концертная деятельность, участие в фестивалях, педагогическая практика, научно-исследовательская работа, самостоятельная работа. Доказано, что внеаудиторная художественно-хореографическая деятельность, основанная на интерактивном взаимодействии преподавателя и студента, способствует самосовершенствованию и творческому развитию, мотивирует к самостоятельности и творчеству, пробуждает инициативность.

Ключевые слова: творческий потенциал, будущий учитель хореографии, народно-сценический танец, внеаудиторная деятельность, творческое развитие.

Kutsenko S.V.

Pavlo Tychna Uman State Pedagogical University

PERFECTION OF THE FORMS OF STUDENTS' EXTRACURRICULAR ART AND CHOREOGRAPHIC ACTIVITY IN THE CONTEXT OF THE FORMING OF THEIR CREATIVE POTENTIAL BY MEANS OF FOLK-STAGE DANCE

Summary

In the article the problem of forming of the creative potential of the future teacher of choreography by means of the folk-stage dance in the process of the extracurricular forms of activity are elucidated. The series of the leading forms of the work with students-choreographers, such as: creative meetings, participation in educational and methodical seminars, master classes, creative tours, choreographic ensemble, concert activity, participation in festivals, pedagogical practice, scientific and research work, self work are allocated by author. The extracurricular art and choreographic activity what based on an interact between lecturer and student, promotes self-improvement and creative development, motivates independence and creation, awakens initiative are investigated.

Keywords: creative potential, future teacher of choreography, folk-stage dance, extracurricular activity, creative development.

УДК 37.048.2

АКАДЕМІЧНЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Малихін О.В.

Національний університет біоресурсів і природокористування України

У статті представлено систематизовану сукупність цілей управління консультуванням у дистанційному навчанні. Описано етапну модель управління ситуацією консультування, показано роль консультанта за її реалізації в дистанційному навчанні. Презентовано питання, що стосуються зв'язку дистанційних навчальних курсів з різними видами управління ситуацією консультування, що дає змогу підсилити навчальні та розвивальні функції дистанційного навчання.

Ключові слова: управління консультуванням у дистанційному навчанні, цілі управління консультуванням, ситуація консультування, дистанційне навчання.

Постановка проблеми. Одним із нагальних завдань освіти на сьогоднішній день є створення системи відкритої освіти, що забезпечує загальнонаціональний доступ до освітніх ресурсів на базі технологій дистанційного навчання.

Застосування телекомунікаційних технологій дає змогу створення якісно нового інформаційного освітнього середовища, середовища без кордонів з можливістю створення глобальної системи дистанційного навчання. Одним із пріоритетних напрямів у цій галузі є широке впровадження електронних технологій у навчальний процес.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивченню різних аспектів дистанційної освіти присвячено роботи А. Андреева, А. Ахаян, Є. Полат, та ін. Визначено загальні засади побудови теорії дистанційного навчання, методики організації дистанційних навчальних курсів, створення дистанційних освітніх установ. Проблеми підготовки майбутніх фахівців до застосування інформаційних технологій у професійній діяльності розглядаються в роботах Я. Ваграменко, В. Извозчикова, О. Філатова, С. Панюкова, В.Ф. Шолохович та ін. Питання визначення цілей, змісту, методології та методики навчання майбутніх фахівців досліджуються у працях Г. Бордовського, Є. Данильчук, А. Кузнецова, В. Лаптева, А. Петрова, В. Монахова, та ін.

Постановка завдання. Систематизувати цілі управління консультуванням у дистанційному навчанні та описати поетапну модель управління ситуацією консультування, також визначити роль консультанта за її реалізації в дистанційному навчанні.

Виклад основного матеріалу. Людство вступило в новий – інформаційний етап свого розвитку, коли інформаційні процеси стають однією з найважливіших складових життєдіяльності людини й соціуму. У зв'язку з цим багато дослідників (В. Кінельов, К. Колін, А. Кузнецов та ін.) цілком обгрунтовано вважають, що цілі, зміст і технології в існуючій освітній практиці мають забезпечувати своєчасну й адекватну підготовку людини до інформаційного майбуття, яке стрімко наближається. На сучасному етапі розвитку освітньої практики актуалізувалася проблема пошуку нових, інтенсивних форм організації навчального процесу, що спричинило інтеграцію інформаційних технологій в освіту і виокремлення серед них дистанційних технологій навчання та формування окремого виду освіти – дистанційного.

Як зазначає К. Колін, дистанційне навчання стає найбільш затребуваним в останні роки, тому бурхливий розвиток інтернетизації спричиняє необхідність створення нових програмно-педаго-